

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1174 ²	Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου Κυριακὴ 1 Σεπτεμβρίου 2024 (2005)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἄς βγοῦμε ἀπ' τὸ σκοτάδι!

«Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω. 8,12)

Λίγα μόνο λόγια θέλω νὰ σᾶς πῶ, ἀγαπητοί μου, λίγα λόγια ἐπάνω στὸ ῥητὸ αὐτὸ τοῦ εὐαγγελίου.

Ὁ Χριστὸς εἶδε μιὰ μέρα τὸν ἥλιο νὰ βγαίνει. Καὶ μὲ ἀφορμὴ τὴν ἀνατολή, ποὺ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον καταπληκτικὰ θεάματα, καθὼς εἶδε τὸ φῶς νὰ σκορπίζεται σ' ὅλη τὴν πλάσι, εἶπε· «Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω. 8,12). Μὲ ἀφορμὴ τὸ ῥητὸ αὐτὸ ἄς δοῦμε κ' ἐμεῖς ἕνα ὑψηλὸ θέμα. Θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ φῶς. Εἶνε θέμα κάπως δύσκολο, ἀλλὰ θὰ προσπαθήσω νὰ τὸ κάνω ὅσο μπορῶ πιὸ ἀπλό.

***

Τὸ φῶς, ἀγαπητοί μου, εἶνε δύο εἰδῶν· ὑπάρχει φῶς ὑλικὸ καὶ φῶς πνευματικόν. **Τὸ ὑλικὸ φῶς** ποῖο εἶνε· εἶνε ἕνα κεράκι ποὺ φωτίζει μέσ' στὴ νύχτα, εἶνε τὸ καντήλι ποὺ καίει μὲ τὸ λάδι τὸ εὐλογημένον, εἶνε τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς ποὺ παράγεται ἀπὸ ἐνέργεια εἴτε τοῦ νεροῦ εἴτε καύσεως μὲ κάρβουνο ἢ πετρέλαιον. Ἀλλὰ παραπάνω ἀπ' ὅλα τὰ φῶτα, ἡ μεγαλύτερη πηγὴ φωτὸς εἶνε ὁ ἥλιος. Σκεφτήκατε ποτὲ τί εἶνε ὁ ἥλιος; Καὶ μόνο αὐτὸς φτάνει ν' ἀποδείξη ὅτι ὑπάρχει Θεός. Θαυμαστὸς εἶνε ὁ ἥλιος. **Γιατί εἶνε θαυμαστός;**

✓ Εἶνε θαυμαστός πρῶτα γιὰ τὸ μέγεθός του. Τὸν βλέπετε σὰν μιὰ μπάλλα ποὺ παίζουν τὰ παιδιά. Τόσο μικρὸς εἶνε; Ὡ εἶνε πολὺ μέγανος. Φαίνεται ἔτσι, ἐπειδὴ εἶνε πολὺ μακριὰ ἀπὸ μᾶς. Λένε οἱ ἀστρονόμοι ὅτι, γιὰ νὰ φτάσουμε ἐκεῖ, πρέπει νὰ ταξιδεύουμε ἐπὶ 250 χρόνια! Ἄν δηλαδὴ μπῆς σὲ διαστημόπλοιο καὶ ξεκινήσης, ὥσπου νὰ φτάσης ἐκεῖ θὰ ἔχῃς πεθάνει· τὰ δισέγγονα ἢ τρισέγγονά σου θὰ φτάσουν στὸν ἥλιο – ἂν μπορέσουν βέβαια νὰ πλησιάσουν, λόγω τῆς θερμοκρασίας του. Ἐχει λοιπὸν μέγεθος τεράστιο. Λένε οἱ ἀστρονόμοι, ὅτι πρέπει νὰ βάλουμε τὴ Γῆ 1.000.300 φορές, γιὰ νὰ φτειάσουμε τὸν ἥλιο!

✓ Εἶνε ἀκόμη θαυμαστός ὁ ἥλιος γιὰ τὸ φῶς ποὺ ἀκτινοβολεῖ σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Χωρὶς τὸ ἥλιακὸ φῶς τίποτε δὲν ζῆ. Βλέπεις τὰ ἄνθη; βλέπεις τοὺς καρποὺς τῶν δέντρων; βλέπεις τὰ σπαρτὰ ποὺ ἔνε τώρα πράσινα; Ἐχουν ἀνάγκη ἀπὸ νερό, ἀλλὰ περισσότερο ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἥλιο. Ὁ ἥλιος τὰ μεστώνει, τὰ ὠριμάζει, τὰ κάνει χρυσᾶ. Τὰ μήλα ποὺ τρῶς, τὰ ἀχλάδια, τὰ πορτοκάλια, εἶνε «κονσέρβες ἡλίου» ὅπως εἶπε κάποιος. Εἶνε ζυμωμένα μὲ τρία πράγματα· χῶμα, νερὸ καὶ ἥλιο. Χωρὶς ἥλιο, τίποτα δὲν παράγεται. Ἄν σβῆσῃ ὁ ἥλιος, ὅλες οἱ ΔΕΗ τοῦ κόσμου νὰ δουλεύουν μέρα - νύχτα, δὲν μποροῦν ν' ἀναπληρώσουν τὸ ἥλιακὸ φῶς οὔτε μιᾶς ὥρας. Καὶ τὸ φῶς αὐτὸ –παρακαλῶ– μᾶς προσφέρεται δωρεάν.

✓ Θαυμαστός ὁ ἥλιος γιὰ τὸ μέγεθός του, θαυμαστός γιὰ τὸ φῶς του· ἐνε ἀκόμη θαυμαστός γιὰ τὴν θέσιν του. Μένει σὲ ὠρισμένη ἀπόστασι, ὑπακούει στὸ δρομολόγιο τοῦ Θεοῦ. Ὑποθέστε, ὅτι ὁ ἥλιος ἀπομακρύνεται καὶ τὸν βλέπουμε σὰν ἕνα ἀστεράκι ποὺ οἱ ἀκτίνες του δὲν φτάνουν στὴ γῆ. Τότε τί θὰ γίνῃ; Θὰ παγώσουν ὅλα, θὰ φτάσῃ τὸ θερμομέτρο ἐκατὸ ὑπὸ τὸ μηδέν, θὰ γίνουν κρύσταλλο τὰ ποτάμια, οἱ λίμνες, τὰ πάντα, κ' οἱ ἄνθρωποι θὰ πεθάνουν. Ἄν πάλι ὑποθέσουμε, ὅτι ὁ ἥλιος φεύγει ἀπὸ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ὠρισε ὁ Θεὸς κ' ἔρχεται πιὸ κοντά, τότε θὰ τὸν δοῦμε δέκα φορές πιὸ μέγανος καὶ ἡ θερμοκρασία θὰ φτάσῃ ἐκατὸ πᾶν ἀπὸ τὸ μηδέν· τότε ἡ γῆ θὰ γίνῃ κάρβουνο. Ὡ Θεέ μου, ὅλα μὲ σοφία τὰ ἔχει κάνει (βλ. Ψαλμ. 103,24)! Τὸν ἔβαλες τὸν ἥλιο σὲ τέτοια ἀπόστασι, ὥστε οὔτε νὰ καίῃ τὸν ἄνθρωπο, οὔτε νὰ τὸν παγώσῃ, ἀλλὰ νὰ τὸν ζωογονῇ. Ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἀχάριστος καὶ ἀγνώμων, ἀλλὰ καὶ ἄπιστος· ἰδίως οἱ λεγόμενοι ἐπιστήμονες. (Σῶσε μας, Κύριε, ἀπὸ γαιτρούς, ἀπὸ δικηγόρους, ἀπὸ μηχανικούς, ποὺ

βγήκαν απ' τὰ πανεπιστήμια καὶ διδάσκουν ἀθεΐα). Ἔνας τέτοιος λοιπόν, ἕνας γιατρός ἄπιστος, ἦρθε σ' ἕνα χωριό, καὶ ἔλεγε· –Δὲ βαριέστε· τί πᾶτε σὲ ἐκκλησιές; τί κάνετε σταυρούς; Ψέματα εἶνε ὄλ' αὐτά, δὲν ὑπάρχει Θεός. Ποιός τὸν εἶδε τὸ Θεό;... Ἦταν μήνας Ἰούλιος, μεσημέρι, κι ὁ ἥλιος ἔλαμπε στὸν οὐρανό. Τὴν ὥρα ἐκεῖνη περνοῦσε ὁ παπᾶς, ἄνθρωπος ἀγράμματος ἀλλὰ πολὺ πιστός. Τὸν ἄκουσε, καὶ τοῦ λέει· –Ἐλα ὄω, γιατρέ. Ἀνέβα σ' αὐτὸ τὸ πεζούλι καὶ κοίταξε τὸν ἥλιο. –Μὰ τί εἶν' αὐτὰ ποὺ λές; θὰ στραβωθῶ. –Ἄ, γιατρέ, λέει ὁ παπᾶς· τὸν ἥλιο δὲν μπορεῖς νὰ δῆς, τὸ Θεὸ θέ'ς νὰ δῆς;... Ἔτσι ὁ ἄπιστος ἀποστομώθηκε.

✓ Ἔνα ἄλλο θαυμαστὸ πρᾶγμα στὸν ἥλιο εἶνε, **πῶς καίει**. Ῥώτησα ἐπιστήμονα· δὲν μπόρεσε νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ. Ἡ λαμπάδα καίει μὲ κερί, τὸ καντήλι καίει μὲ λάδι, ἡ λάμπα καίει μὲ πετρέλαιο, ἡ Δ.Ε.Η. καίει μὲ κάρβουνο ἢ νερό· κι ὁ ἥλιος μὲ τί καίει; Μυστήριο. Τώρα τελευταίως λένε, ὅτι καίει μὲ πυρηνικὴ ἐνέργεια.

✓ Ἄλλ' **ὡς πότε θὰ καίῃ;** Θὰ ῥθῃ ὥρα ποὺ ὁ ἥλιος θὰ σβήσῃ ὅπως σβήνει ἡ λάμπα, καὶ τότε θὰ ἔρθῃ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου. Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια λάτρευαν τὸν ἥλιο. Καὶ μέχρι σήμερα ὑπάρχουν λαοὶ ποὺ τὸν ἔχουν γιὰ Θεό. Περιηγηταὶ λένε, ὅτι εἶδαν στὴν Ἀφρικὴ τὴν ὥρα τῆς ἀνατολῆς ἕνας ἰθαγενὴς νὰ χτυπάῃ ἕνα τύμπανο ἀπὸ δέρμα λιονταριοῦ, καὶ οἱ ἄλλοι μόλις τ' ἀκοῦνε νὰ πέφτουν καὶ νὰ προσκυνοῦν τὸν ἥλιο. Ἀλλὰ ὁ ἥλιος δὲν εἶνε Θεός· εἶνε κτίσμα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ ἐμεῖς, μὲ εὐγνωμοσύνη στὸ Δημιουργό, τὴν ὥρα τῆς ἀνατολῆς τοῦ λέμε· «*Δόξα σοι, τῶ δεῖξαντι τὸ φῶς*» (Δοξολ.). δοξασμένος νὰ ᾄσαι, Κύριε, σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸν ἥλιο! Νὰ τὸν εὐχαριστοῦμε, διότι σᾶς τὸ λέω· ὅπως σβήνει τὸ καντήλι κι ὅπως σβήνει τὸ κερί, ἔτσι θὰ ῥθῃ ὥρα ποὺ κι «ὁ ἥλιος θὰ σκοτισθῇ» (Ματθ. 24,29).

***

Ὅλα θὰ σβήσουν, ἀγαπητοί μου, κι ὁ ἥλιος καὶ τὸ φεγγάρι καὶ τὰ ἄστρα. Ἔνα ἄλλο ὅμως φῶς δὲν θὰ σβήσῃ ποτέ, ἕνας ἄλλος ἥλιος θὰ μείνῃ γιὰ πάντα ἄδυστος. Εἶνε **τὸ πνευματικὸ φῶς**, ὁ πνευματικὸς ἥλιος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ποὺ εἶπε γιὰ τὸν ἑαυτό του· «*Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Ἰω. 8,12).

Ὁ Χριστὸς εἶνε «*τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*» (ἔ.ἀ. 1,9)· κι ὅπως φωτίζει ὁ ἥλιος καὶ σκορπίζει τὰ σκοτάδια κ' ἔρχεται ἡ ἡμέρα λαμπρῆ καὶ βγαίνουν οἱ ἄνθρωποι στὶς ἐργασίες τους, ἔτσι κι ὁ Χριστὸς ἦρθε μὲς' στὸ σκοτάδι τῆς ἀνθρωπότητος ὡς φῶς, μέγα φῶς. Τί σκοτάδι ὑπῆρ-

χε; σκοτάδι ὄχι φυσικὸ ἀλλὰ **σκοτάδι πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ**. Διαβάστε τὴν ἱστορία νὰ δῆτε· προτοῦ νὰ ἔρθῃ ὁ Χριστὸς οἱ ἄνθρωποι λάτρευαν τὰ εἰδῶλα. Ἄλλοι λάτρευαν τὸν ἥλιο, τὸ φεγγάρι, τὰ ἄστρα· ἄλλοι λάτρευαν τὰ ποτάμια, τὶς λίμνες, τὰ δέντρα· ἄλλοι λάτρευαν τὰ ζῶα, τὰ λιοντάρια, τὰ φίδια· ὅ,τι θέ'ς λάτρευαν. Σκοτάδι - μεσάνυχτα εἶχε ὁ κόσμος. Καὶ ξαφνικὰ μὲς' στὸ σκοτάδι, σὰν τὸν ἥλιο, βγήκε ὁ Χριστὸς καὶ **φώτισε τὸν κόσμο**.

Πῶς τὸν φώτισε; Πρῶτον μὲ τὴ **διδασκαλία** του. Κανεὶς ἄλλος δὲν εἶπε τὰ λόγια ποὺ εἶπε ὁ Χριστὸς. Ἀνώτερη διδασκαλία δὲν ὑπάρχει. Εἶνε διδασκαλία ἀδιάψευστη· «*ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι*» (Ματθ. 24,35), εἶπε ὁ ἴδιος. Τὸν φώτισε ἔπειτα μὲ τὰ **θαύματά** του· μετρᾶς τὰ ἄστρα; μετρᾶς τὴν ἄμμο; ἄλλο τόσο μπορεῖς νὰ μετρήσῃς τὰ θαύματα ποὺ ἔκανε, κάνει, καὶ θὰ κάνῃ εἰς πείσμα τῶν δαιμόνων καὶ τῶν ἀθέων ὁ Χριστὸς. Φώτισε ἀκόμη τὸν κόσμο μὲ τὴν ἀγία του **ζωή**. Ἔζησε ἔτσι, ποὺ κανεὶς ἀπ' τοὺς ἐχθρούς του δὲν μπόρεσε νὰ τὸν κατηγορήσῃ ὅταν τοὺς προκάλεσε μὲ τὸ ἀθάνατο ἐκεῖνο «*Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;*» (Ἰω. 8,46). Ὁ ἥλιος ἔχει κηλίδες, τεράστιες κηλίδες, τὶς ὁποῖες παρατηροῦν οἱ ἀστρονόμοι· ὁ Χριστὸς εἶνε ἀκηλίδωτος, ἀναμάρτητος. Νὰ γιατί εἶνε τὸ φῶς ποὺ φωτίζει μικροὺς καὶ μεγάλους, «*πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον*» (ἔ.ἀ. 1,9).

***

Σᾶς παρουσίασα, ἀγαπητοί μου, τὸ φυσικὸ φῶς, ποὺ εἶνε ὁ ἥλιος· σᾶς παρουσίασα καὶ τὸ πνευματικὸ φῶς, ποὺ εἶνε ὁ Χριστὸς. **Δυστυχισμένος** ὅποιος δὲν βλέπει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, πιδὸ δυστυχισμένος ὅποιος δὲν πιστεῦει στὸ Χριστό, διότι εἶνε τυφλὸς στὴν ψυχὴ. Καὶ **εὐτυχισμένος** ὅποιος βλέπει τὸν φυσικὸ ἥλιο, ἀπείρως δὲ εὐτυχέστερος ὅποιος γνώρισε τὸ Χριστὸ μέσα ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο. Ἔτσι τὸν γνώρισαν οἱ ἀναρίθμητες μυριάδες τῶν ἀγίων ποὺ τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία καθημερινῶς.

Ἀδελφοί, **ἄς βγοῦμε ἀπὸ τὸ σκοτάδι!** τόσο ὡς ἄτομα ὅσο καὶ ὡς σύνολο. Διότι ἀκόμη ἡ ἀνθρωπότης ἀλλὰ καὶ ἡ πατρίδα μας ἔχει σκοτάδι. Ἦ Ἑλλάς, εὐλογημένη χώρα, δὲν εἶνε φῶς ὁ ἄλφα ἢ ὁ βῆτα πολιτικὸς ἢ φιλόσοφος ἢ κοινωνιολόγος. Ἔνας μόνο εἶνε τὸ φῶς. Τρέξε κοντά του. «*Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός*» (τελ. Ἀναστ.). Τὸ δὲ φῶς εἶνε ὁ Χριστὸς· ὄν, παῖδες, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**